

Zout en licht zijn in Gambia

Het bestuur van de parochie HH. Paulus en Ludger in de Achterhoek had het missionaire plan om – na een lange voorbereiding – in Gambia een kerk te bouwen (zie 'Op Tocht' nr. 6, blz. 22-23). Uiteraard in goed overleg met de geloofsgemeenschap van de H. Stephanus in het dorp Bakary Sambouya. Het huis van God daar was een soort geitenstal, waarbij de golfplaten op het dak op hun plaats werden gehouden door stenen. Motief voor het plan: de parochie in Nederland is onderdeel van de Wereldkerk. In Nederland is sprake van kerkkrimp en van parochies wordt een missionaire inzet gevraagd. Missionair-zijn krijgt in de parochie HH. Paulus en Ludger invulling in de diaconie en buiten de parochiegrens. De parochies in Gambia groeien en ook jongeren weten er de kerk te vinden. Gambia is een klein land, met één van de zwakste economieën ter wereld. De bevolking is voor een belangrijk deel moslim. De goede verhouding tussen christenen en moslims in Gambia kan een voorbeeld zijn voor andere gebieden in de wereld. Eind juli bracht een delegatie van het parochiebestuur op eigen kosten een bezoek aan Gambia, om de nieuw gebouwde kerk met eigen ogen te zien. Projectleider vanuit de parochie HH. Paulus en Ludger Hans de Graaf reisde mee en doet verslag.



Vanwege constructieproblemen had de bouw van het kerkgebouw vertraging opgelopen, maar nu was de kerk klaar. Met expertise van de stichting 'De Regenboog voor Gambia' was alles gerealiseerd. In het proces communiceerde de plaatselijke inspectrice Penda Sowe (zelf moslima, foto) met het parochiebestuur, waarbij ook financiële verantwoording werd afgelegd.

Na aankomst in Gambia reisde de delegatie direct af naar Bakary Sambouya. Daar was het welkom hartverwarmend. Een grote groep mensen had zich bij de oprit naar de nieuwe kerk verzameld en er werd gezongen en gedanst. Een T-shirt van een jonge vrouw met de tekst 'We are salt and light' (Mt. 5,13-16) zette de toon. Samen werd de nieuwe kerk geïnspecteerd. Het was een waardig Huis van God geworden.

De delegatie bezocht ook de zeer enthousiaste deken Eduard Gomez. Een korte ontvangst was er voorts

in de bisschoppelijke burelen. Daar werd duidelijk dat de drukke agenda van de bisschop het noodzakelijk maakte dat de kerk niet deze zomer maar ergens in het najaar zou worden gewijd. Gedurende een aantal dagen bezocht de delegatie ook projecten van Stichting De Regenboog voor Gambia: medische posten en scholen, waaronder rooms-katholieke basisscholen. De voorzieningen in het onderwijs zijn niet te vergelijken met die in Nederland. Stichting De Regenboog voor Gambia uit Hoogeveen zet zich inmiddels al ruim tien jaar in voor met name scholing van kinderen in Gambia. Het is bewonderingswaardig hoe deze stichting samen met de betrokkenen projecten opzet.

Op vrijdag 2 augustus werd de kerk in Bakary Sambouya in gebruik genomen. Wat een feest! Het hele dorp had zich verzameld. Er was gekookt voor de gezamenlijke maaltijd en er werd gezongen en gedanst. Onder het zingen van 'U zij de glorie' droeg de Nederlands delegatie een paaskaars naar voren. Er werden toespraken gehouden en oorkondes overhandigd. En het voornemen werd nog eens bevestigd dat er tussen de Nederlandse parochie en de St.-Stephanuskerk een bestendige band komt. De aanstekelijke uitingen van geloof en het optimisme van de plaatselijke catecheet James Mendy waren



De nieuwgebouwde kerk

een warm bad. Het geeft ook kracht om missionair actief te willen zijn in onze Nederlandse situatie. Op een andere dag leidde pastoor Karl Gomez onze delegatie naar een van de geloofsgemeenschappen in Madinarin. Daar is geen kerkgebouw en kerkt men buiten het regenseizoen in de open lucht. Zijn vurige wens verwoordde hij met een brede glimlach: hier een klein kerkje bouwen. Van bijzondere betekenis was een onverwacht bezoekje aan een r.-k. kerkje langs één van 's Heren wegen. Het bleek de Johannes de Doperkerk te zijn. Buiten aan de wand hing een bel en pastoor Herman de Jong had de moed deze bel even te luiden. Tot onze verbazing kwamen vervolgens van overal mensen aangelopen. Ook de plaatselijk koster, een



dame, die tevens dirigent was. Zij opende de deur en samen met de aanwezigen zongen we uit volle borst Credo III. De dirigente bleek bekwaam in het dirigeren van gregoriaans. Bij het afscheid sprak onze pastoor de zegenbede uit. Het gevoelde besef een Wereldkerk te zijn deed hier en daar een traan wegpinken.

Op de valreep van onze reis arriveerde een aantal liturgische voorwerpen in de haven van Banjul, de hoofdstad van Gambia. In de grote kist zat onder meer het grote triomfkruis uit de voormalige Christus Koningkerk te Lievelede. Drie maanden had de kist over de reis naar Gambia gedaan. In vreugde werd de kist geopend. Wat was men vereerd dat een groot en waardig uitgevoerd kruis achter het altaar kon worden bevestigd. Vol indrukken reisde de delegatie terug naar Nederland. Hondsmoe, maar geïnspireerd door onze zusters en broeders in Gambia, onder wie vele jongeren en kinderen.

door Hans de Graaf